

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše, soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a soudkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové ve věci

žalobkyně: **J. K.**
zastoupena advokátem Mgr. Romanem Sulánským
sídlem Pod tratí 275, 338 42 Hrádek

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1

za účasti: **CETIN a.s., IČO: 040 84 063**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MHMP 487397/2024 z 27. 3. 2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci.

1. Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím k žalobkyninu odvolání částečně změnil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 15 (dále „**stavební úřad**“) č. j. 16112/2023/OST/LBo z 21. 3. 2023 o změně užívání stavby (garáže a kolny) na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, o odstranění stavby stanoviště na tomtéž pozemku a o schválení stavebního záměru *novostavba 4 RD* v ulici K. na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD a XE, spolu se stanovením podmínek pro umístění a provedení stavby. Změna provedená žalovaným spočívala ve vypuštění některých podmínek a stanovení jiných podmínek, zejména ohledně rozsahu povoleného kácení dřevin, náhradní výsadby, péče o nové dřeviny a ochranu některých stávajících dřevin. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Průběh soudního řízení.

2. Žalobkyně v žalobě namítla, že žalovaný porušil její procesní práva a rovnost účastníků řízení tím, že v průběhu odvolacího řízení připustil doplnění části projektové dokumentace ze strany stavebnice, společnosti JEKON s.r.o., IČO: 256 64 581. Žalobkyně tak ztratila právo odvolání do prvostupňového rozhodnutí, ačkoli projektová dokumentace je stěžejním dokumentem stavebního řízení.
3. Tímto jednáním žalovaný zasáhl také do práv ostatních účastníků řízení, kteří nevyužili svého práva odvolat se na základě původní projektové dokumentace, bez znalosti jejího doplnění.
4. Nakonec žalobkyně žalovanému vyčetla, že prvostupňové rozhodnutí nezrušil, ačkoli kvůli délce řízení uplynuly lhůty stanovené dotčenými orgány v jejich závazných stanoviscích, a stavebnice tak v době vydání napadeného rozhodnutí neměla potřebná závazná stanoviska.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na to, že v průběhu odvolacího řízení byly do správního spisu doplněny pouze výkresy *C3.1 Situace* a *C 4.1 Sadové úpravy*. Stavebnice jimi odstranila dílčí nedostatky projektové dokumentace, a tím i žalobkyniny pochybnost vyjádřené v odvolání. Jednalo se o pouhé zpřesnění projektové dokumentace, o němž byli účastníci řízení navíc vyrozuměni, mohli se s ním seznámit a vyjádřit se k němu. V podrobnostech žalovaný odkázal na vypořádání námitek 10 a 13 ve svém rozhodnutí.
6. K údajně neplatným závazným stanoviskům žalovaný uvedl, že právní předpisy dobu jejich platnosti nijak neomezuje, a pokud tak neučiní sám dotčený orgán, stanovisko je použitelné v zásadě bez omezení, nezmění-li se okolnosti. Nic takového však žalobkyně netvrdí.
7. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.
8. Při soudním jednání 10. 10. 2024 oba účastníci řízení odkázali na svá dosavadní podání a setrvali na svých procesních návrzích.

3. Posouzení věci.

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále „**s. ř. s.**“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.

10. Úvodem právního hodnocení soud předesílá, že soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu typicky žalobcovým vlastním veřejným subjektivním právům, ve výjimečných případech také veřejnému zájmu, je-li žalobce povolán k jeho hájení. Správní soudy setrvale judikují, že obsahem a účelem subjektivního práva účastníka územního nebo stavebního řízení je ochrana zájmů vlastníka pozemku. Účastenství v tomto typu řízení je vybudováno na principu, že každý účastník v něm smí uplatňovat toliko ty námitky, jimiž mají být ochráněna jeho vlastní práva. Je tak vyloučeno, aby se účastník řízení domáhal ochrany práv osob jiných, jejichž zcela samostatná práva přísluší hájit pouze jim a je jejich věcí, zda tak učiní do důsledků či nikoliv. Totéž platí logicky i pro aktivní žalobní legitimaci a námitky uplatněné v soudním řízení správním. (Např. rozsudky NSS 1 As 61/2010 z 16. 12. 2010 nebo 4 As 246/2016-32 z 30. 3. 2017.)
11. Žalobkynina námitka, že jiní účastníci správního řízení byli zkráceni na svém procesním právu odvolat se v důsledku toho, že projektová dokumentace byla v odvolacím řízení doplněna, tak nemůže být úspěšná. Bylo výlučně na uvážení těchto jiných účastníků, zda měli vůči prvostupňovému rozhodnutí nějaké výhrady, včetně toho, zda považovali projektovou dokumentaci za dostatečnou, a jestli budou svá práva hájit podáním odvolání a následně i správní žaloby. Žalobkyně tato jejich práva hájit nemůže.
12. Dále soud připomíná, že správní soudnictví je ovládáno zásadami dispoziční a koncentrační, vyjádřenými rovněž v § 71 s. ř. s., podle jehož odst. 1 písm. d) musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle odst. 2 téhož ustanovení platí, že žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit; rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Ta činí dva měsíce od okamžiku, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.)
13. Vymezením žalobního bodu se zabýval NSS např. v rozsudku 2 Azs 92/2005, č. 835/2006 Sb. NSS z 20. 12. 2005, podle něž je žalobce povinen „*uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [...] Ličení skutkových okolností v žalobě nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. [...] Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.*“ Rozšířený senát v rozsudku 4 As 3/2008 z 24. 8. 2010 upřesnil, že „*jestliže žalobní bod těmito požadavkům vyhovuje, je projednání způsobilý v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně – v mezích této formulace – v průběhu řízení dále doplněn*“. (Podtrženo městským soudem.)
14. Od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tak oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Smyslem koncentrační zásady je v zákonné lhůtě pro podání žaloby postavit najisto a fixovat rozsah důvodů, na jejichž základě bude soud přezkoumávat rozhodnutí

správního orgánu, aby byla zajištěna patřičná míra právní jistoty účastníků řízení a jeho rychlost. Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty, vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují, nebo dohledával ve správním spisu další argumenty na podporu žalobcových tvrzení. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta. (Již citovaný rozsudek rozšířeného senátu 4 As 3/2008).

15. Zároveň platí, že žalobci v obecné rovině nic nebrání, aby v rámci žalobních bodů zopakoval své argumenty vyjádřené ve správním řízení, ale musí vzít v úvahu, že žalobou napadá právě rozhodnutí o odvolání, které jím uplatněné argumenty (ne)vypořádává; žalobní body se musí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu správního orgánu při jeho vydání (rozsudek NSS 4 As 78/2012 z 20. 11. 2013). Pokud žalobce dostatečně nereaguje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný veškeré námítky vypořádal, značně tím snižuje svou šanci na procesní úspěch. Soud též připomíná, že pokud žalobce neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vůči závěrům správního orgánu, nemusí soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji rozsudek NSS 6 As 54/2013 z 12. 11. 2014).
16. Žalobkyně v žalobě označila za pochybení žalovaného, že v odvolacím řízení připustil doplnění části projektové dokumentace. Neupřesnila, o jaké listiny mělo jít, ale ze spisu i napadeného rozhodnutí nepochybně vyplývá, že měla na mysli doplnění dvou upravených nákrešů: *C3.1 Situace koordinační – PARTER* a *C4.1 Situace sadové úpravy*.¹ Význam tohoto doplnění popsal žalovaný v napadeném rozhodnutí při vypořádání odvolacích námitek č. 10 a 13 následovně.
17. Odvolací námitkou č. 10 žalobkyně upozornila na to, že z projektové dokumentace nejsou zřejmé konkrétní údaje o šíři zatravnění mezi záměrem a žalobkyninou nemovitostí, které stavební úřad uvedl ve svém rozhodnutí, a není tak jasné, jak k nim dospěl. Žalovaný vysvětlil, že stavební úřad tyto údaje zřejmě odměřil z příslušného výkresu v projektové dokumentaci. To však nebyl správný postup, protože koordinační studie musí obsahovat okótované odstupy staveb. Tento nedostatek napravila stavebnice v odvolacím řízení předložením doplněného výkresu C3.1.
18. Odvolací námitkou č. 13 žalobkyně mimo jiné poukázala na rozpor odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, podle něž mají být u společné hranice pozemků vysazeny dvě břízy, zatímco podle původního výkresu C4.1 má jít o jednu okrasnou jabloň. Žalovaný v tomto žalobkyni přisvědčil a upozornil též na rozpor původních výkresů C3.1 a C4.1. Předložením upravených výkresů však byl tento rozpor odstraněn: shodují se na tom, že v daném místě budou vysazeny dvě okrasné jabloně. Žalovaný zdůraznil, že doplněním dokumentace se celková situace nijak nezměnila, protože záměr nadále zahrnuje 13 stromů

¹ Stavebnice předložila upravené nákresey spolu s podáním z 26. 9. 2023. Součástí odvolacího spisu je pouze kopie výkresu C4.1 doplněná o dvě upozornění na neúplný elektronický obraz předložených dokumentů. Originály obou doplněných výkresů jsou však založeny v projektové dokumentaci, jež je součástí správního spisu stavebního úřadu. Soud to poznamenává jen pro přehlednost; žádný z žalobních bodů nezpochybňuje, že se tyto podklady staly a nadále jsou součástí spisového materiálu.

náhradní výsadby (bříz bělokorých nebo okrasných jabloní) ve vzdálenosti cca 2 m od hranice s žalobkyniným pozemkem.

19. Žalobkyně v žalobě tyto závěry nijak nezpochybňuje. Soud proto jen stručně uvádí, že ani jeden z doplněných nákresů projektovou dokumentaci podstatným způsobem neměnil, nýbrž oba sloužily pouze k odstranění určitých nejasností či rozporů, na které žalobkyně v odvolání poukázala. Žádný z nich nevedl ke změně parametrů záměru, naopak pomohly objasnit, že záměr je v souladu s právními předpisy. Žalovaný postupoval naprosto korektně, když žalobkyni o tomto doplnění připsal z 6. 11. 2023 vyrozuměl a umožnil jí seznámit se s ním a vyjádřit se k němu. Žalobkyně tak měla příležitost uplatnit vůči doplněné dokumentaci jakékoli připomínky. Za této situace by nedávalo žádný smysl prvostupňové rozhodnutí rušit a věc vracet k dalšímu řízení stavebnímu úřadu, jenž by následně musel postupovat právě tak, jako to učinil žalovaný. Odvolací řízení slouží právě k tomu, aby nadřízený správní orgán mohl napravit drobnější vady prvostupňového rozhodnutí, nebude-li to na úkor práv ostatních účastníků řízení. V nyní posuzované věci by postup požadovaný žalobkyní odporoval zásadám hospodárnosti a efektivitě správního řízení. Kromě toho ani žalobkyně sama nespecifikovala, jakým způsobem měl popsáný postup žalovaného omezit její procesní práva. Její námitka tak nemůže být úspěšná.
20. V posledním žalobním bodu žalobkyně bez jakýchkoli podrobností konstatovala, že v průběhu správního řízení uplynuly lhůty stanovené dotčenými orgány u jednotlivých závazných stanovisek.
21. Z § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, je zřejmé, že závazné stanovisko podmiňující vydání správního rozhodnutí musí být v době rozhodování správního orgánu platné. Opačný závěr by vyvracel smysl závazných stanovisek. S ohledem na to, že pro účely soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů v téže věci jeden celek (srov. rozsudek NSS 7 A 124/2000, č. 5/2003 Sb. NSS z 28. 5. 2003), je nutné, aby závazné stanovisko bylo platné také v době rozhodování odvolacího orgánu.
22. Platnost závazných stanovisek není obecně časově omezena. V některých případech omezuje dobu jejich platnosti příslušný zvláštní zákon, v jiných případech tak může učinit ve výroku závazného stanoviska sám dotčený orgán. Závazné stanovisko přirozeně reflektuje stav poměrů v území ke dni svého vydání, a tak v případě, že není časově omezené, může být podkladem pro vydání rozhodnutí, není-li prokázáno, že se poměry v území změnily; to by musel tvrdit žalobce. Naopak omezí-li dotčený orgán platnost závazného stanoviska na určitou dobu s ohledem na možnou změnu poměrů, není po uplynutí této doby pro posouzení platnosti tohoto stanoviska podstatné, zda ke změně poměrů skutečně došlo: závazné stanovisko po uplynutí doby platnosti nemůže představovat řádný podklad pro správní rozhodnutí, pokud dotčený orgán platnost závazného stanoviska neprodloužil. Taková vada však nemusí mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, pokud správní orgán nebo osoba zúčastněná na řízení v soudním řízení prokáží, že ke změně poměrů nedošlo. (Srov. rozsudek NSS 6 As 125/2024 z 12. 8 2024.)
23. V nynější věci je ze správního spisu zřejmé, že stavebnice předložila v průběhu správního řízení okolo 15 různých závazných stanovisek ve smyslu § 149 správního řádu a dlouhou řadu dalších vyjádření a sdělení orgánů státní správy. Žalobkyně však neupřesnila, které z nich podle jejího názoru pozbylo před vydáním napadeného rozhodnutí platnosti, a zároveň netvrdila, že některé ze stanovisek nebylo použitelné z důvodu změny poměrů v době po jeho vydání. Soud ovšem není povinen, ale ani oprávněn, z vlastní iniciativy procházet celý

správní spis, vyhledávat v něm jednotlivá závazná stanoviska a u každého z nich ověřovat, zda dotčený správní orgán neomezil jeho platnost na určitou dobu, zkoumat, zda takové omezení nevyplývá ze zákona, podle něž bylo vydáno, a následně posuzovat, zda jeho platnost neuplynula před tím, než napadené rozhodnutí nabylo právní moci. Tohle vše bylo úkolem žalobkyně, která se v rámci dispoziční zásady domáhá přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Bylo na ní, aby poukázala na případná konkrétní pochybení správních orgánů, a soud nemůže tuto její činnost nahradit. Pokud by tak učinil, převzal by roli jejího advokáta, popřel svou nestrannou roli a závažně porušil zásadu rovnosti účastníků soudního řízení.

24. Tato argumentace by mohla představovat řádný žalobní bod pouze v případě, že by uvedený argument platil o *všech* závazných stanoviscích předložených v průběhu správního řízení; jediné tak by nebylo třeba konkretizovat některé z nich. Tak tomu však nebylo. Soud náhodně zvolil jedno z nejstarších závazných stanovisek, vydané 29. 12. 2020 odborem životního prostředí stavebního úřadu z hlediska odpadového hospodářství podle § 79 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech. Toto závazné stanovisko žádné časové omezení platnosti neobsahuje a nevyplývá ani z citovaného zákonného ustanovení. Touto žalobní argumentací se soud proto nemůže podrobněji zabývat.

4. Závěr a náklady řízení.

25. Žalobkyně v odvolání upozornila na dvě drobné nejasnosti v projektové dokumentaci. Stavebnice v reakci na to předložila žalovanému dva doplněné výkresy, které tyto nejasnosti odstranily. Žalovaný o této skutečnosti žalobkyni vyrozuměl, umožnil ji seznámit se s doplněnými výkresy a vyjádřit se k nim, a následně její námitky logicky a přesvědčivě vyvrátil. Žalovanému nelze v tomto ohledu nic vytknout, ostatně ani žalobkyně nenamítla, jak konkrétně měla její práva v důsledku tohoto postupu žalovaného utrpět. Žalobní bod bránící procesní práva jiných účastníků řízení soud vyhodnotil jako nepřipustný a žalobní bod poukazující na uplynutí platnosti nespecifikovaných závazných stanovisek soud nemohl za žalobkyni dotvořit. Jelikož soud nepřisvědčil žádnému z žalobních bodů, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
27. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu jeho nákladů, jelikož jí soud neuložil žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by odůvodnily odlišný postup (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 10. října 2024

JUDr. Jaromír Klepš
předseda senátu